

การพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

Women's Clothing Patternmaking Skills Development Using Davies' Instructional Model Combined with Skill Training Kits for First-Year Higher Vocational Certificate Program Students

ซูวัยบ๊ะห์ มะอูเซ็ง^{1*}, สุพรรณษา สุวรรณชาติ², ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ³ และ ฉัตรธิดา หยุคง⁴
Suwaibah Ma-useng^{1*}, Supansa Suvanchatree², Narongsak Rorbkorb³ and Chatthida Yukong⁴

Received 3 มีนาคม 2568 Revised 17 เมษายน 2568 Accepted 22 เมษายน 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษาหลังใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ การวิจัยใช้รูปแบบ One Group Posttest Only Design กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพอำเภอทุ่งยางแดง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำ แพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน ชุดฝึกทักษะ 3 ชุด แบบประเมินทักษะ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 76.86/82.94 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 นักศึกษามีทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความพึงพอใจในระดับสูง โดยด้านที่มีคะแนนสูงสุดคือ ประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมาคือ กระบวนการเรียนรู้ และเนื้อหา ตามลำดับ

คำสำคัญ: การสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี, แนวคิดของเดวิส, ชุดฝึกทักษะ

¹ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

¹ Master's degree student, Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus.

² อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

² Dr. Faculty of Education Prince of Songkhla University Pattani Campus

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

³ Assistant Professor Dr. Program in curriculum and Instruction, Faculty of Education Prince of Songkhla University Pattani Campus

* ผู้ประสานงานนิพนธ์ e-mail: Waibah.40@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop a skill training package integrated with Davies' instructional model to enhance women's clothing patternmaking skills among first-year vocational certificate students, targeting a performance criterion of 75/75; 2) to compare the students' patternmaking skills after using the skill training package with the 75% benchmark; and 3) to study the students' satisfaction with the instructional model based on Davies' approach integrated with the skill training package. The research employed a group post-test design. The target group consisted of 20 first-year vocational certificate students enrolled in the course 31804-2003: Pattern Making and Sewing Techniques for Women's Clothing at the Thung Yang Daeng District Vocational Training Center in the second semester of the 2024 academic year. The research instruments included three lesson plans, three sets of skill training packages, a skill assessment form, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test. The results showed that the effectiveness of the instructional model was 76.86/82.94, which was higher than the set criterion of 75/75. Students' patternmaking skills were significantly higher than the 75% benchmark at the 0.01 level of statistical significance. Additionally, their satisfaction was at a high level, with the highest mean score in the aspect of benefits gained, followed by learning process and content, respectively.

Keywords: Women's Clothing Patternmaking, Davies' Instructional Model, Skill Training Package

1. บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการช่วยสร้างกำลังคนให้เป็นแรงงานที่มีฝีมือเพื่อไปพัฒนาสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติให้มีความเจริญเติบโต โดยแนวทางการจัดการศึกษาจะเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ มีการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่เชี่ยวชาญสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานนำไปสู่การจ้างงาน และสร้างงานที่มีคุณภาพ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการทำงานในชีวิตประจำวัน มีการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะในการเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567) ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่ต้องจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระ (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีเป้าหมายในการพัฒนากำลังคนระดับเทคนิคให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านการปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2567)

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ในรายวิชา 31804 - 0004 เสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในภาคเรียนที่ 1 ที่นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนพบว่านักศึกษายังไม่สามารถที่จะตัดแปลงแบบตัดเสื้อผ้าหรือปรับแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีให้ได้รูปแบบเสื้อผ้าที่หลากหลายได้ ทำให้นักศึกษาขาดทักษะและส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา 31804-2002 เทคนิคการออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย 31804-2010 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบแฟชั่น 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี และรายวิชาอื่น ๆ ที่ผู้เรียนต้องลงทะเบียนเรียนอย่างต่อเนื่องในภาคเรียนที่ 2 เพื่อเป็นการแก้ประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงพิจารณาเลือกวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี มาต่อยอดสร้างองค์ความรู้ด้านทักษะปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนเนื่องจากเป็นรายวิชาที่สามารถนำความรู้จากภาคเรียนที่ 1 ในรายวิชา 31804-0004 เสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีโดยเฉพาะมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ และช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การฝึกทักษะโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ยังช่วยพัฒนาทักษะปฏิบัติอย่างเป็นระบบ โดยฝึกทักษะย่อยก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น (ทิตนา แคมมณี, 2556) งานวิจัยของ นิตยา นันตา (2563) ได้อธิบายไว้ว่าการสอนตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ นอกจากนี้การพัฒนาทักษะผ่านชุดฝึกทักษะปฏิบัติพบว่า ชุดฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่น ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามเวลาที่สะดวก นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินผลและติดตามพัฒนาการของตนเองได้อย่างชัดเจน การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติควรเริ่มจากการวิเคราะห์งาน จัดลำดับจากง่ายไปยาก และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริง (ทิตนา แคมมณี, 2560)

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดฝึกทักษะในรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีทักษะที่สำคัญในการนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีให้มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับ

ผู้เรียน การวิจัยในครั้งนี้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านชุดฝึกทักษะที่ถูกออกแบบมาอย่างมีระบบและขั้นตอนที่ชัดเจน มีการจัดการเรียนการสอนและฝึกทักษะปฏิบัติตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสซึ่งจะช่วยเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระเบียบ และเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะการสร้างแพตเทิร์นอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งจะช่วยเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้ปรับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และเป็นแนวทางสำคัญในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 พัฒนาชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ในการพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75

2.2 เปรียบเทียบทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

2.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับชุดฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) ซึ่งเป็นแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดหลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (One group posttest only design) ที่มุ่งศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการดังกล่าว และทำการวัดผลหลังการทดลอง (Posttest) เพียงครั้งเดียว

3.1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพอำเภอทุ่งยางแดง สาขาวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567

2) ชุดฝึกทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และฝึกทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะการวัดตัว 2) ชุดฝึกทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี และ 3) ชุดฝึกทักษะการสร้างแพตเทิร์นแขนเสื้อ

3) แบบประเมินทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทักษะของผู้เรียนในการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี โดยเกณฑ์การประเมินจะพิจารณาจากความถูกต้อง ความเรียบร้อย และทักษะที่ใช้ในการสร้างแพตเทิร์น ผู้เรียนจะถูกประเมินในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการวัดตัว ขั้นตอนการสร้างแพตเทิร์น และขั้นตอนการตัดแพตเทิร์น โดยดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญนั้น มีข้อคำถามที่ดัชนีความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะในการจัดการเรียนรู้ โดยแบบสอบถามนี้จะสอบถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น ความเข้าใจในเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ร่วมกับการสอน และประโยชน์ที่ได้หลังการจัดการเรียนรู้ นำแบบสอบถามความพึงพอใจฯ ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งผลการพิจารณาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีข้อคำถามที่ดัชนีความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จำนวน 13 ข้อ จึงถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

3.1.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาเอกสารแนวการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ

3.2 สังเคราะห์และออกแบบเครื่องมือ

3.2.1 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย สารสำคัญ ผลลัพธ์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน

3.2.2 กำหนดองค์ประกอบของการสร้างชุดฝึกทักษะ ได้แก่ 1) ส่วนนำประกอบด้วย ปกหน้า คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ เป็นต้น และ 2) ส่วนเนื้อหาประกอบด้วย ชุดที่ 1 ชุดฝึกทักษะการวัดตัว ชุดที่ 2 ชุดฝึกทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี และชุดที่ 3 ชุดฝึกทักษะการสร้างแพตเทิร์นแขนเสื้อ

3.2.3 พัฒนาแบบประเมินทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี เพื่อกำหนดรายการประเมินทักษะโดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ทักษะการวัดตัว 2) ทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี และ 3) ทักษะการสร้างแพตเทิร์นแขนเสื้อ โดยใช้มาตราประเมินค่า (Scoring rubric) 5 ระดับ

3.2.4 พัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ โดยกำหนดพฤติกรรมครอบคลุม 3 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ จากนั้น นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แต่เป็นผู้ที่ผ่านการลงทะเบียนเรียนรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน มีผลดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชา 31804 - 2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญนั้น พบว่า แผนฯ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมรายข้ออยู่ระหว่าง 4.33-5.00 และหลังทดลองใช้พบว่า แผนฯ ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมทางภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

3.2.2 ผลการพิจารณาแบบประเมินทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี โดยใช้เกณฑ์การตัดสินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบประเมินทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษา โดยใช้ถ้อยคำที่กระชับ เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย คำสั่งต่าง ๆ มีความชัดเจนช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การจัดลำดับเนื้อหายังเป็นไปตามขั้นตอนที่เหมาะสมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.3.3 ผลการพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับอยู่ที่ 0.66

3.2.4 นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริงจำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 1 แผนฯ/คาบเรียน ใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้นจำนวน 3 สัปดาห์

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส

ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินทักษะระหว่างเรียน (E_1)	180	20	138.35	2.20	76.86
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินทักษะหลังเรียน (E_2)	180	20	149.30	2.34	82.94
$E_1 / E_2 = 76.86 / 82.94$					

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ประกอบด้วยร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินทักษะระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 76.86 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินทักษะหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 82.94 ดังนั้นชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.86/82.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

4.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษา หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษา หลังใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	t	p	เกณฑ์ที่ใช้เปรียบเทียบ	ผลการทดสอบ
ทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี	149.30	2.34	27.30	0.00**	75	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษา หลังใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 20 คน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.50	0.51	มาก
2. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.15	0.67	มาก
3. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นการพัฒนาทักษะสร้างแพทเทิร์นเสื้อผ้าสตรีโดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสได้	4.30	0.80	มาก
4. เนื้อหาในการเรียนรู้มีความทันสมัย	4.20	0.52	มาก
รวม	4.29	0.63	มาก
ด้านกระบวนการเรียนรู้			
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.30	0.57	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความชัดเจนน่าสนใจผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4.55	0.60	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน ดำเนินได้ตามเวลาที่กำหนด	4.35	0.75	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนได้	4.60	0.60	มากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้สามารถช่วยพัฒนาทักษะสร้างแพทเทิร์นเสื้อผ้าสตรีโดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสให้กับผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น	4.75	0.44	มากที่สุด
รวม	4.51	0.59	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้			
1. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในชีวิตประจำวันได้	4.90	0.31	มากที่สุด
3. การเรียนรู้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตรงกับความต้องการและความสนใจและความสามารถของผู้เรียน	4.40	0.50	มาก
4. การเรียนรู้มีการออกแบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบัน	4.55	0.60	มากที่สุด
รวม	4.71	0.35	มากที่สุด
ผลรวมทั้ง 3 ด้าน	4.40	0.61	มาก

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส รายข้ออยู่ระหว่าง 4.15-5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.00-0.80 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในทิศทางที่คล้ายคลึงกัน และมีความสม่ำเสมอ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 จัดอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษามองว่าการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะนี้ให้ประโยชน์อย่าง

ชัดเจนและตรงตามความต้องการ รองลงมา คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งได้รับค่าเฉลี่ย 4.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนถึงกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและช่วยให้การฝึกทักษะเป็นไปอย่างราบรื่น และด้านเนื้อหา ได้ค่าเฉลี่ย 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 อยู่ในระดับมาก โดยผลรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 จัดอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะในภาพรวมอย่างชัดเจน

5. อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ โดยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

5.1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.86/82.94 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 สะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของการออกแบบและพัฒนาชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงลำดับขั้นของการพัฒนาทักษะปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้แนวคิดของเดวิสกระบวนการเรียนรู้ถูกจัดให้เป็นลำดับขั้น ได้แก่ การสาธิตทักษะ การสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย การให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย การให้เทคนิคและวิธีการ และการให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (ลดาวีลย์ กักตระกูล, 2561) จากการสังเกตระหว่างการเก็บข้อมูลพบว่า ขั้นตอนการสาธิตทักษะและการให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมและนำไปฝึกฝนด้วยตนเอง ทำให้เกิดการพัฒนาก้าวหน้าอย่างเป็นลำดับขั้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกซ้ำในส่วนที่ยังไม่เข้าใจจนเกิดความชำนาญในแต่ละทักษะย่อย ก่อนจะนำทักษะเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ร่วมกันจนเกิดเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โอนา เพียแฟง และพิทวัฒน์ พันธะศรี (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติการบรรเลงพิณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติการบรรเลงพิณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.56/85.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70 สะท้อนถึงความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ พชรกมล จินดารัตน์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานวิชาเขียนโปรแกรม 1 เรื่อง โปรแกรม Adobe Flash สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาเขียนโปรแกรม 1 เรื่องโปรแกรม Adobe Flash สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้แนวคิดของเดวิสในการจัดการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.58/93.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 อย่างชัดเจน โดยแสดง

ให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

5.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี หลังใช้ชุดฝึกทักษะ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส กับเกณฑ์ร้อยละ 75 จากผลการเปรียบเทียบ ทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี หลังใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ย 149.30 คะแนน (S.D. = 2.34) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสที่มีการพัฒนาทักษะอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีออกเป็นทักษะย่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝน ได้อย่างเป็นขั้นตอนเริ่มจากการสังเกตการสาธิต การฝึกปฏิบัติทักษะย่อย และการเชื่อมโยง ทักษะย่อยเข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ลดาวลย์ กัก ตระกูล, 2561) จากการสังเกตระหว่างการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้เรียนสามารถปรับทักษะได้เร็วขึ้น ในช่วงแรกของการฝึกเมื่อได้มีโอกาสฝึกทักษะย่อยซ้ำ ๆ และได้รับคำแนะนำจากผู้สอนใน ระหว่างการฝึกปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ เต็นญา และคณะ (2566) ที่ ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับ กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์และความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และอยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นผลมา จากการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและได้รับการเสริมแรงผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเรียน นอกจากนี้ยังมิงานวิจัยของ ชนันธร หิรัญเชาว์ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ นาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดของเดวิสกับนักเรียนระดับประถมต้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะความคิดสร้างสรรค์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพตามแนวคิดของเดวิสในการ ส่งเสริมทั้งทักษะปฏิบัติและกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เดวิสร่วมกับการใช้ชุดฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับการใช้ ชุดฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับการเรียนรู้ ซึ่ง สะท้อนถึงความสามารถของชุดฝึกทักษะในการช่วยให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและผลลัพธ์ที่เป็น รูปธรรม รองลงมาคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของวิธีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ และสุดท้ายคือ ด้านเนื้อหา ที่สะท้อนถึงความสอดคล้องของเนื้อหาและ ความเข้าใจในหัวข้อที่เรียนรู้ได้อย่างชัดเจน (ดรุณี รอดเรืองรัตน์, 2560) จากการสังเกต ระหว่างการเก็บข้อมูลพบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น และ สะท้อนถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้ทักษะในเชิงปฏิบัติ นอกจากนี้ยัง พบว่า นักศึกษาสามารถปรับปรุงทักษะของตนเองได้จากคำแนะนำที่ได้รับจากการประเมินผล

ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาทักษะการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. องค์ความรู้ใหม่

1. การพัฒนาชุดฝึกที่มีลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้อย่างชัดเจน ได้แก่ การสาธิต การฝึกย่อย การฝึกซ้ำ การบูรณาการทักษะ การนำไปใช้ ช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจและสามารถฝึกฝนได้อย่างต่อเนื่อง
2. การใช้กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ และสามารถเรียนรู้จากความผิดพลาดเพื่อปรับปรุงจนเกิดความชำนาญ
3. การแบ่งทักษะหลักออกเป็นทักษะย่อย ๆ ช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนได้ตรงจุดและต่อยอดสู่ทักษะสมบูรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริงตามแนวทางของเดวิสทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ฝึกฝนทักษะจากประสบการณ์ตรง
5. ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ได้ลองผิดลองถูก และได้รับข้อเสนอแนะทันทีจากครูผู้สอน เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าจริง

7. สรุป

7.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสมีค่าเท่ากับ 76.86/82.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะดังกล่าวสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตามลำดับขั้นของแนวคิดเดวิส ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การสังเกต การปฏิบัติทักษะย่อย การฝึกซ้ำ และการเชื่อมโยงจนเกิดเป็นทักษะที่สมบูรณ์

7.2 นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรีเท่ากับ 149.30 คะแนน (S.D=2.34) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ มีส่วนช่วยในการยกระดับทักษะของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะจากการฝึกทักษะย่อยซ้ำ ๆ พร้อมทั้งได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาทักษะให้แม่นยำและมีคุณภาพมากขึ้น

7.3 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้านที่ได้รับความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านเนื้อหา ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น แก้ไขปัญหาได้จริง และสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้ในบริบทจริงได้อย่างชัดเจน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา 31804-2003 เทคนิคการทำแพตเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ผู้เรียน ในการนำไปใช้ผู้สอนต้องนำมาปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และบริบทของสถานศึกษา รวมถึงเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้

2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดฝึกทักษะ ผู้สอนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนให้ครบทั้ง 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ถ้าผู้เรียนยังปฏิบัติขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไม่ได้ ไม่ควรข้ามไปขั้นตอนอื่นหรือขั้นตอนถัดไป ควรให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนกว่าจะปฏิบัติได้ก่อน แล้วค่อยปฏิบัติขั้นตอนต่อไป

3) สถานศึกษาอาจนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้สนใจทั่วไปต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการสร้างแพตเทิร์นเสื้อผ้าสตรี

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสในสาขาวิชาอื่น ๆ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของเนื้อหาวิชาและลักษณะของทักษะที่ต้องการพัฒนาในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถนำไปปรับใช้ได้ในบริบทที่แตกต่างกัน

2) ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น ผู้เรียนในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน หรือบุคคลทั่วไปที่สนใจพัฒนาทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี เพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย

3) ควรพัฒนาและวิจัยชุดฝึกทักษะที่ใช้เทคโนโลยีร่วม เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบแพตเทิร์น หรือการใช้เครื่องมือตัดเย็บอัตโนมัติ เพื่อให้การศึกษาก้าวทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการในอุตสาหกรรมแฟชั่นที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว

9. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ดร.สุพริษา สุวรรณชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบครอง ประธานกรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรธิดา หนูคง กรรมการสอบ ที่ให้แนวคิดและคำแนะนำเพิ่มเติม ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์ ขอขอบคุณผู้บริหารศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพอำเภอทุ่งยางแดง คณะครู บุคลากร และนักศึกษาทุกท่านที่ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

10. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567, กรกฎาคม 18). *กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา และกำลังคนทุกช่วงวัย สร้างกำลังคนสมรรถนะสูงขับเคลื่อนประเทศ*.
<https://vec.go.th/tabid/6276/ArticleId/42912/language/th-TH/42912.aspx>.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2561). *ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จุฑารัตน์ เต็นภูเขา, สุรัชย์ ปิยานุกุล และวันทนี นามสวัสดิ์. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้เรื่องราวมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์และความคิดสร้างสรรค์. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 17(2), 44–50.
- ชนันธร หิรัญเชาว์. (2562). *การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดของเดวิส กับนักเรียนระดับประถมศึกษา* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ดารุณี รอดเรืองรัตน์. (2560). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อรายวิชา ส 21102 สังคมศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรมโซติงค์กลันดา (Sothink Glanda) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 17). ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 21). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา นันดา. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*, 10(1), 85–96.
- พชรกมล จินดารัตน์, ฐานิ สี่เสถียร และคุณุ ศรีสองเมือง. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานวิชาเขียนโปรแกรม 1 เรื่อง โปรแกรม Adobe Flash สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 1(1), 102–112.

- ลดาวัลย์ ก๊กตระกูล. (2561). ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสร้างงานจากโปรแกรมประมวลคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567.
- อโนชา เพี้ยเพ็ง และพิทยวัฒน์ พันธะศรี. (2566). การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติการบรรเลงพิณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 10(3), 455–474.